

Beke Sára

Eva

és sétáltunk magas festett a haja
akkor épp nem de dohányozhatott volna
magas és hosszú fekete kabátja van
vállán műszőr rálóg a barnából lilába váltó copfja
és ő dohányzott én meg hallgattam
megvázozott
csak nem emlékszem ki volt azelőtt
most fiúkról beszél bulikról matracokról
és én szeretnék néha olyan lenni
mint ő főként a kabát miatt
de én persze nem vagyok magas

mennyire utál mindent főleg a végzős fiút
akivel pedig mindent de végül is nem érdekes
matracok helyett iskolapadok és ő tényleg gyűlöli
ilyenkor jut eszembe a svéd film a lányról
aki lövöldözött a gimnáziumban nevezzük Evának
és sétáltak ő magas hosszú kabátban
dohányzott is azt hiszem
mentek ő meg az alacsonyabb aki velem ellentétben
legalább szőke volt Evának sem lila a haja
és beszélgettek fiúkról és matracokról
és Eva szép volt Eva megfoghatatlan
és néha szeretnék olyan lenni mint ő
nem csak a kabát miatt

Hús dróttal

(síkplasztika, 2003)

Fülemen drótot húzok át:
próbálgatom, mennyire nem létezem.
Ha épp vagyok, csak rekesz
ipari hűtőszekrényben, olyan.
Ha nem, hússá és hasznossá teszel.
Drótot húzok át a füleimen, biztosra megyek,
a biztos semmire, a drótra.
A bizonytalanság nyers húson átfűzött rézfonál,
alumínium, ha más nincs.
Mostanában én is beérem azzal ha hetente kétszer
önmagam rekeszeibe helyezel vissza.